

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ Π. ΑΛΠΙΤΣΗ
ΚΑΤΑΝΟΩ ΚΕΙΜΕΝΑ & ΕΚΘΕΤΩ ΤΙΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΜΟΥ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
Γ' ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Σύμβολα

☑ Άσκηση κλειστού τύπου

🗑 Άσκηση ανοιχτού τύπου

📦 Άσκηση τράπεζας θεμάτων

👉 Σημαντική σημείωση

→ Βλέπε απάντηση στο βιβλίο: Σ. Π. Αλπίτση, *Περνώντας από τη θεωρία στην πράξη*
– *Νεοελληνική Γλώσσα & Λογοτεχνία Γ' Γενικού Λυκείου*, εκδόσεις αξία

Α΄ ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ
- ΆΝΘΡΩΠΟΣ -

ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

Α.7. Ο Ανθρωπισμός ως τρόπος σκέψης και ζωής

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ: σελ. 293-298

ΘΕΜΑ Α: σελ. 296

Επιλεγμένα αποσπάσματα σχετικά με το θέμα όπου εστιάζει η περίληψη:

- έχασε τη συνείδηση και της αξίας και της μοναδικότητας του ανθρώπου
- Μας πνίγει η αηδία από την ευτέλεια, την ποταπότητα, τη χυδαιότητα των πολλών
- Ο άνθρωπος της εποχής μας είναι βαθύτατα φθαρμένος, άνθρωπος ουσιαστικά αδειανός κι άρρωστος, τσακισμένος από τον μάταιο πυρετό της υλοφροσύνης, άνθρωπος με το άγχος της ευημερίας και με τη σπουδή να πετύχει σ' ελάχιστο χρόνο αυτό που ο πατέρας του το πετύχαινε σ' ολόκληρη ζωή.
- όλος αυτός ο «πολιτισμός», ο τεχνικός, έστω, πυργώνεται πάνω σ' έναν παραλογισμό, που με τη δύναμή του έχει διαστρέψει κι έχει μολύνει ακόμη και τους πιο έντιμους ανθρώπους, ακόμη και τα πιο καθαρά μυαλά. Αξίες πια δεν υπάρχουν.
- Οι νέες γενιές ανεβαίνουν και τις βλέπουμε νωρίτερα και ευκολότερα να διαφθείρονται, γιατί είναι γενικά άοπλες, χωρίς εσωτερική αντίσταση, χωρίς πίστη, χωρίς πνευματική ανησυχία, γενιές καταμολυσμένες από τα δηλητήρια που σκορπούν στην κοινωνική ζωή οι μεγάλοι.

 Ο Κ. Ε. Τσιρόπουλος θίγει τα ελαττώματα του σύγχρονου ανθρώπου. Αρχικά, επισημαίνει ότι η γενικότερη κρίση του πολιτισμού καταμαρτυρά ότι ο άνθρωπος έχασε τη μοναδικότητά του, γιατί κατέληξε ένας χυδαίος και κενόδοξος υλιστής, που έχει διαφθαρεί και επιδιώκει ασθμαίνοντας τον πλουτισμό του. Ως αποτέλεσμα, ο συγγραφέας διαπιστώνει τον παραλογισμό του σύγχρονου ανθρώπου που αποδεικνύεται ενδοτικός, εφησυχασμένος και τυχοδιώκτης.

(58 λέξεις)

ΘΕΜΑ Β

Ερώτημα 1^ο : σελ. 296

Ειρωνικός γίνεται ο λόγος στο σημείο όπου παρεμβάλεται το σχόλιο του συντάκτη: «Παρά τις κραυγές των επιβατών, τα μέλη αυτά του πληρώματος -με ποιες εντολές;- αντί να αφήσουν τον Αντώνη Καρυώτη να επιβιβαστεί, βάζοντας προτεραιότητα στην ανθρώπινη ζωή, σπρώχνουν πολλές φορές τον άτυχο άνδρα στον καταπέλτη, όπου βρίσκει φριχτό θάνατο». Η επιλογή αυτή δικαιολογείται,

εφόσον το θέμα του δημοσιεύματος αφορά την απανθρωπιά που επέδειξαν οι υπάλληλοι της Blue Star Ferries, οι οποίοι δεν έβαλαν σε προτεραιότητα την ανθρώπινη ζωή και σκοπός του είναι να προβληματίσει το αναγνωστικό κοινό της εφημερίδας.

Ένα άλλο σημείο όπου ο λόγος είναι καταγγελτικός είναι στον τίτλο η κακόχη λέξη που αποτελεί το αποδοκιμαστικό σχόλιο του γράφοντος για το συμβάν που το χαρακτηρίζει «Δολοφονία: Υπάλληλοι της Blue Star Ferries έσπρωξαν επιβάτη στον θάνατο». Το ίδιο σχόλιο επαναλαμβάνεται και στην αρχή του κειμένου: «Οργή και αποτροπιασμό προκαλεί η **στυγνή δολοφονία** που σημειώθηκε το βράδυ της Τρίτης στο λιμάνι του Πειραιά», αλλά και σε άλλο σημείο στη συνέχεια: «...μέλη του πληρώματος του σκάφους (αξιωματικοί-υπαξιωματικοί), με προορισμό το λιμάνι του Ηρακλείου Κρήτης, **σπρώχνουν επιβάτη στον θάνατο...**». Σε όλα τα παραπάνω χωρία ο συντάκτης **φρόντισε να σημειώσει το υποκείμενο που φέρει την ευθύνη, εφόσον αυτή είναι και το θέμα του δημοσιεύματος**, το οποίο στοχεύει να ενημερώσει τους αναγνώστες για τα πρόσωπα που φέρουν την ευθύνη και συνάμα τους καταγγέλλει καταδεικνύοντας την ενοχή τους.

Ερώτημα 2^ο : σελ. 296

 Ο μακροπερίοδος λόγος απαντά στη 2^η παράγραφο του κειμένου: «Ο ρυθμός, η κίνηση του σημερινού κόσμου είναι ασθματικά, κι όλος αυτός ο «πολιτισμός», ο τεχνικός, έστω, πυργώνεται πάνω σ' έναν παραλογισμό, που με τη δύναμή του έχει διαστρέψει κι έχει μολύνει ακόμη και τους πιο έντιμους ανθρώπους, ακόμη και τα πιο καθαρά μυαλά». Έτσι, ο λόγος είναι, από μία σκοπιά, πιο σύνθετος και το ύφος πιο επίσημο, όπως ταιριάζει σε ένα αποδεικτικό δοκίμιο όπως αυτό, κι, από την άλλη σκοπιά, γίνεται αντιληπτή η συλλογιστική πορεία του συγγραφέα, ο οποίος εδώ αναλύει την επιχειρηματολογία του, την οποία οργανώνει με τη μέθοδο του αιτίου («όλος αυτός ο «πολιτισμός», ο τεχνικός, έστω, πυργώνεται πάνω σ' έναν παραλογισμό»)-αποτελεσμάτων («με τη δύναμή του έχει διαστρέψει κι έχει μολύνει ακόμη και τους πιο έντιμους ανθρώπους, ακόμη και τα πιο καθαρά μυαλά»). Με τον μακροπερίοδο λόγο, επομένως, η σκέψη του συγγραφέα παρουσιάζεται πιο ολοκληρωμένη.

Στη συνέχεια, ο συγγραφέας χρησιμοποιεί **μικροπερίοδο λόγο**: «**Αξίες πια δεν υπάρχουν**». Με εκφραστική λιτότητα, οικείο ύφος αποδίδεται με σαφήνεια-αμεσότητα και έμφαση το γενικό συμπέρασμα του γράφοντος για το θέμα που προηγουμένως ανέλυσε και το οποίο συνιστά και τη γενική θέση του συγγραφέα που δηλώνεται έτσι με τρόπο βέβαιο και κατηγορηματικό, ώστε να πείσει τους αναγνώστες.

Ερώτημα 3^ο : σελ. 296-298

α. σελ. 296

 Ο συγγραφέας στη 2^η παράγραφο αξιοποιεί μια σειρά από ευθέα ερωτήματα με τα οποία απευθύνεται άμεσα σε εμάς τους αναγνώστες/αναγνώστριες του κειμένου, εγείροντας έτσι το ενδιαφέρον και τον προβληματισμό μας για το θέμα της ηθικής κρίσης του σύγχρονου ανθρώπου που πάσχει από έλλειμμα ανθρωπιάς. Χάρη,

λοιπόν, στο οικείο ύφος και τη ζωντάνια-παραστατικότητα του λόγου το κείμενο γίνεται πιο αποτελεσματικό. Παράλληλα, καθώς τα ερωτήματα βρίσκονται σχετικά στην αρχή της παραγράφου εξυπηρετούν την οργάνωσή του, εφόσον με αυτά ο δοκιμογράφος μεταβαίνει από την 1^η παράγραφο όπου διαπιστώνει την κρίση του πολιτισμού στον υπαίτιο που είναι ο άνθρωπος με τα συγκεκριμένα ελαττώματά του.

☑ β. σελ. 297-298

Βασικά στοιχεία δομής αφηγηματικού κειμένου	Γλωσσικές επιλογές αφηγηματικού λόγου
α) Στοιχεία προσανατολισμού: α1) πρόσωπα της ιστορίας: επιβάτες του πλοίου/μάρτυρες του συμβάντος μέλη του πληρώματος του σκάφους (αξιωματικοί-υπαξιωματικοί) Αντώνης Καρυώτης (επιβάτης-θύμα) επιβάτης του πλοίου που έκανε την τελευταία ανάρτηση Στοιχεία προσανατολισμού: α2) χρόνος της ιστορίας: το βράδυ της Τρίτης α3) χώρος της ιστορίας: στο λιμάνι του Πειραιά, σκάφος της Blue Star Ferries	1. Ρήμα σε χρόνο ιστορικό ενεστώτα και με δηλωτική/κυριολεκτική σημασία που αποδίδει αντικειμενικά την απόδοση του κύριου συμβάντος (πνιγμός του άτυχου άνδρα): βρίσκει φριχτό θάνατο 2. Δύο ρήματα που δηλώνουν τη δράση των επιβατών του πλοίου: Τρέχουν χτυπάνε
β) Στοιχεία περιπέτειας: β1) το πρόβλημα που εμφανίζεται: μέλη του πληρώματος του σκάφους σπρώχνουν επιβάτη στον θάνατο από τον καταπέλτη του πλοίου ενώ ήδη έχει ξεκινήσει ο απόπλους. β2) η δράση των αυτοπτών μαρτύρων/άλλων επιβατών για την επίλυσή του: κραυγές των επιβατών που βιντεοσκοπούν οι επιβάτες τρέχουν γρήγορα και χτυπάνε την πόρτα του κυβερνήτη ζητώντας εξηγήσεις β3) το αποτέλεσμα της δράσης τους: το πλοίο δέχεται εντολή επιστροφής μόνο αφού έχει φτάσει στην Αίγινα.	3. Στην επιλογική μαρτυρία που προέρχεται από ανάρτηση αυτόπτη μάρτυρα χρησιμοποιείται μία συνδετική/διαρθρωτική λέξη που δηλώνει χρόνο: προτού
γ) Αξιολόγηση/Σχολιασμός του γεγονότος από τον αφηγητή => Έλεγε την εισαγωγή του κειμένου: Οργή και αποτροπιασμό προκαλεί η <u>στυγνή δολοφονία</u>	4. Στην επιλογική μαρτυρία που προέρχεται από ανάρτηση αυτόπτη μάρτυρα χρησιμοποιείται μία συνδετική/διαρθρωτική λέξη που δηλώνει αιτία:

	επειδή
δ) «Λύση»/Τελική δυσάρεστη έκβαση των γεγονότων:	5. Επανάληψη μιας λέξης που δηλώνει την τελική έκβαση / το τραγικό αποτέλεσμα του αφηγούμενου συμβάντος:
Πέρασαν πάνω από 15 λεπτά μέχρι να ανασυρθεί νεκρός ο Αντώνης Καρυώτης.	νεκρός

ΘΕΜΑ Γ: σελ. 298

☞ Αποκωδικούοντας τον βασικό όρο της ερώτησης «βασική φωνή» που ηχεί: αφηγητής του αποσπάσματος είναι ο Φράτε Λεόνε, αλλά «βασική φωνή» στο συγκεκριμένο απόσπασμα είναι ο Φραγκίσκος της Ασσίζης, εφόσον ο αφηγητής μιμείται σε α' ρηματικό πρόσωπο τη φωνή του φίλου του που μονολογεί, καθώς συνομιλούν και του εκμυστηρεύεται τον πόνο που του προκαλεί ο εσωτερικός του διχασμός.

☞ Οι μαθητές/μαθήτριες μελετούν το εισαγωγικό σημείωμα, όπως τους καθοδηγεί η ερώτηση, ώστε να αντιληφθούν καλύτερα το περιεχόμενο του κειμένου και να συνθέσουν το ερμηνευτικό τους σχόλιο, αλλά δεν μπορούν να το αξιοποιήσουν ως κειμενικό δείκτη. Χρειάζεται, όμως, να αναφερθούν σε αυτό στην εισαγωγή της απάντησής τους.

✍ Ο βασικός ήρωας του αποσπάσματος, ο Φραγκίσκος της Ασσίζης, εξομολογείται στον «αδελφό» Φράτε Λεόνε τα γεγονότα που τον δίχασαν τόσο ώστε να μην μπορεί να αποφασίσει ποια στάση ζωής είναι καλό να τηρήσει. Η συναισθηματική του κατάσταση έχει επιβαρυνθεί και βαθιά προβληματισμένος με το **επιφώνημα «Αχ»** μοιράζεται τον καημό του με τον Λεόνε. Έπειτα, μέσω της **αντίθεσης** πατέρα-μάνας και **των συμβολισμών** που δίνει σε αυτούς «Θεός και Σατανάς, πνέμα και σάρκα, καλό και κακό, φως και σκοτάδι» δικαιολογεί τον συναισθηματικό του διχασμό: να είναι καλός ή κακός, να έχει ως οδηγό το χρήμα ή τον άνθρωπο; Ο ήρωας βρίσκεται πράγματι σε σύγχυση και απελπισμένος παραδέχεται ότι δεν ξέρει πώς πρέπει να συμπεριφερθεί. Μέσω των **ρημάτων σε έγκλιση προστακτική και προτρεπτική υποτακτική σε β' ενικό ρηματικό πρόσωπο** οι συμβουλές τους ηχούν ακόμη μέσα του και ο ευαίσθητος ήρωας βασανίζεται από αντιφατικά συναισθήματα φόβου και συγκίνησης: «Κέρδισε, πλούτισε... μη συχωρνάς, χτύπα!», «Να 'σαι καλός, Φραγκίσκο μου...ν' αγαπάς τους φτωχούς, τους ταπεινούς, τους αδικημένους· σου 'καμαν κακό; Συγχώρνα!».

Διαβάζοντας το κείμενο συναισθάνθηκα τον ήρωα και λυπήθηκα που βασανίζεται ψυχικά, βιώνοντας άλλοτε καλά κι άλλοτε αρνητικά συναισθήματα. Κι εγώ στη θέση του θα ένιωθα το ίδιο, γιατί δεν είναι εύκολο να διαπαιδαγωγείται κάποιος από γονείς που έχουν εντελώς αντίθετη θεώρηση ζωής· νιώθει παγιδευμένος-η, με αποτέλεσμα να βρίσκεται συνεχώς σε ένταση.

(182 λέξεις)

→ Εντόπισε τους παραπάνω κειμενικούς δείκτες στο βιβλίο: Σ. Π. Αλπίτση, Περνώντας από τη θεωρία στην πράξη – Νεοελληνική Γλώσσα & Λογοτεχνία Γ' Γενικού Λυκείου, εκδόσεις αξία

→ συγκείμενο: σελ. 474

→ επιφώνημα: σελ. 19, 249

→ αντίθεση: σελ. 204-205 & 208

→ συμβολισμοί: σελ. 471-472, 249

→ ρήματα σε έγκλιση προστακτική και προτρεπτική υποτακτική σε β' ενικό ρηματικό πρόσωπο: σελ. 234

ΘΕΜΑ Δ : σελ. 298

Επίσημη ομιλία στη Βουλή των Εφήβων σε απρόσωπο-επίσημο ύφος που αποτελεί ουσιαστικά κείμενο επιχειρηματολογίας που στοχεύει στην πειθώ του ακροατηρίου:

- Εξωτερικά χαρακτηριστικά: προσφωνήσεις, μετά τον επίλογο κάτω δεξιά ή αριστερά σημειώνεται η επιφώνηση. Στο κύριο σώμα του κειμένου μπορεί ο πομπός να απευθυνθεί με ενδιάμεσες προσφωνήσεις στο ακροατήριό του, ώστε να ενεργοποιήσει εκ νέου το ενδιαφέρον του.
- Εσωτερικά γνωρίσματα περιεχομένου: στον πρόλογο ενδείκνυται δήλωση σχετικά με την τιμητική συμμετοχή στη Βουλή των Εφήβων.
- Λογική απόδειξη του θέματος με ορθά επιχειρήματα (έγκυρα και αληθή) και τεκμήρια (ενδείκνυται η χρήση γεγονότων και παραδειγμάτων στο Α' Σκέλος).
- Κυριολεκτική γλώσσα και άλλες γλωσσικές επιλογές της επιχειρηματολογίας: εδώ θα χρησιμοποιήσουμε: αποφαντικές προτάσεις με ρήματα σε έγκλιση οριστική για να δηλωθούν οι θέσεις του με βεβαιότητα (Α' Σκέλος), προτάσεις επιθυμίας με ρήματα σε έγκλιση υποτακτική για να δηλωθεί το χρέος (Β' Σκέλος).
- Γλωσσικές επιλογές που παραπέμπουν στα γνωρίσματα της πολιτικής ομιλίας, ιδίως στον στόμφο (βραχυπερίοδος λόγος, επαναλήψεις κ.τλ) και στην επίκληση του συναισθήματος, ώστε να ικανοποιηθεί ο στόχος της ευαισθητοποίησης που η θεματική διατύπωση αναφέρει (μεταφορές, εικόνες κ.ά.)
- Για την εκπροσώπηση της νέας γενιάς, καθώς και για την απάντηση στο Β' Σκέλος μπορεί να χρησιμοποιηθεί επιλεκτικά α' πληθυντικό. Κυρίαρχο πρόσωπο θα είναι το γ' πρόσωπο.

σελ. 299: Κρατώ σημειώσεις από τα κείμενα αναφοράς που θα με

βοηθήσουν να αποδείξω τις θέσεις μου και να εμπλουτίσω το περιεχόμενο του κειμένου που θα γράψω.

Κείμενο 1:

- ✓ Οργή και αποτροπιασμό προκαλεί η στυγνή δολοφονία που σημειώθηκε το βράδυ της Τρίτης στο λιμάνι του Πειραιά. Όπως φαίνεται από τις μαρτυρίες των επιβατών και επιβεβαιώνεται από πολλαπλά βίντεο, μέλη του πληρώματος του σκάφους (αξιωματικοί-υπαξιωματικοί), με προορισμό το λιμάνι του Ηρακλείου Κρήτης, σπρώχνουν επιβάτη στον θάνατο από τον καταπέλτη του πλοίου ενώ ήδη έχει ξεκινήσει ο απόπλους. (Α' Σκέλος)
- ✓ κραυγές των επιβατών (Β' Σκέλος)
- ✓ Σε ανάρτηση την οποία έκανε επιβάτης του πλοίου αναφέρθηκε ότι... (Β' Σκέλος)

Κείμενο 2:

- ✓ Αλλά τον κόσμο ως αληθινό, θετικό κόσμο καθώς και την ουσία του πολιτισμού δεν μπορούμε να τα επισημάνουμε και να τα αποσαφηνίσουμε παρά μονάχα διά του Ανθρώπου. Αυτός αποτελεί το αμετακίνητο μέτρο της ζωής κι αυτός βαθμολογεί τον πολιτισμό της κάθε ιστορικής ώρας. (Β' Σκέλος)
- ✓ Μας πνίγει η αηδία από την ευτέλεια, την ποταπότητα, τη χυδαιότητα των πολλών που ανάμεσά τους πνίγονται, εξαφανίζονται οι λίγοι... [...] Ο άνθρωπος της εποχής μας είναι βαθύτατα φθαρμένος, άνθρωπος ουσιαστικά αδειανός κι άρρωστος, τσακισμένος από τον μάταιο πυρετό της υλοφροσύνης, άνθρωπος με το άγχος της ευημερίας και με τη σπουδή να πετύχει σ' ελάχιστο χρόνο αυτό που ο πατέρας του το πετύχαινε σ' ολόκληρη ζωή. (Α' Σκέλος)
- ✓ ...όλος αυτός ο «πολιτισμός», ο τεχνικός, έστω, πυργώνεται πάνω σ' έναν παραλογισμό, που με τη δύναμή του έχει διαστρέψει κι έχει μολύνει ακόμη και τους πιο έντιμους ανθρώπους, ακόμη και τα πιο καθαρά μυαλά. Αξίες πια δεν υπάρχουν. (Α' Σκέλος)
- ✓ Οι νέες γενιές ανεβαίνουν και τις βλέπουμε νωρίτερα και ευκολότερα να διαφθείρονται, γιατί είναι γενικά άοπλες, χωρίς εσωτερική αντίσταση, χωρίς πίστη, χωρίς πνευματική ανησυχία, γενιές καταμολυσμένες από τα δηλητήρια που σκορπούν στην κοινωνική ζωή οι μεγάλοι. (Α' Σκέλος)

 Στο υπόδειγμα που ακολουθεί έχει χρησιμοποιηθεί πορτοκαλί γραφή σε σημεία που εμπνεύστηκε ο πομπός από τα κείμενα αναφοράς που μελέτησε. Επίσης, τα επιχειρήματα που «έχτισε» ο/η συγγραφέας έχουν εμπλουτιστεί με τη βοήθεια του υλικού που μελέτησε στις σελίδες της ενότητας του βιβλίου (σελ. 28 & 282 & 283-286 & 276-278 & 290)

Σεβαστέ Πρόεδρε της
Βουλής των Εφήβων,
Αξιότιμοι έφηβοι βουλευτές,
Κυρίες και κύριοι,

Είναι ξεχωριστή τιμή να σας απευθύνομαι ως έφηβος-η βουλευτής από αυτό το βήμα της ελληνικής βουλής, το πρώτο δημοκρατικό βήμα στην ιστορία της ανθρωπότητας. Δυστυχώς, όμως, πολλούς αιώνες μετά **η ανθρωπότητα αντί να προοδεύει φθείρεται**, με κύριο σύμπτωμα την ηθική και πνευματική πτώση του ίδιου του ανθρώπου, που επιτέλους πρέπει να αντιδράσει.

Το έλλειμμα της ανθρωπιάς στην εποχή μας είναι αντιληπτό σε όλους τους τομείς της ζωής. Δολοφονίες, κακοποίηση στους κόλπους της οικογένειας, βία στα σχολεία, ακόμη και στις πιο «αθώες» ηλικίες. **Οι νέες γενιές διαφθείρονται, χωρίς εσωτερική αντίσταση, γιατί δεν έχουν πνευματικές ανησυχίες, γενιές βαθύτατα επηρεασμένες από την απογοητευτική στάση των μεγάλων** που έχουν υποκύψει σε έναν απάνθρωπο τρόπο σκέψης και ζωής. Το χρήμα έχει θεοποιηθεί τόσο που μας έχει «ζαλίσσει» και δεν βλέπουμε πια ουσιαστικά. Πόλεμοι μαίνονται για το χρήμα. Παιδιά πεθαίνουν από την ασιτία και τη δίψα την ίδια στιγμή που άλλα παιδιά, σε άλλα μέρη του κόσμου, παίρνουν δώρα γενεθλίων αμύθητης αξίας. Η φύση δηλητηριάζεται στο βωμό του κέρδους. Βιομηχανίες, επιχειρήσεις, ιδιώτες με τεράστια οικονομική δύναμη, μα και **χυδαίοι, τσακισμένοι από τον μάταιο πυρετό της υλοφροσύνης** και της εξουσίας, καταπατούν τα ανθρωπιστικά ιδανικά καθημερινά. Η κενοδοξία, ο ανταγωνισμός, η αλαζονεία **έχουν αποκοιμίσει τη σκέψη τους**.

Κι εμείς οι νέοι που θα αναλάβουμε τα ηνία του αυριανού κόσμου ποια στάση θα κρατήσουμε απέναντι σε όλη αυτήν την απανθρωπιά; Πρωτίστως, οφείλουμε στον εαυτό μας να αποδειχθούμε αξιοπρεπείς, αλλάζοντας τρόπο σκέψης και ζωής. Χρειάζεται να απαρνηθούμε την υλιστική νοοτροπία που έχει καταπνίξει το ήθος μας, ώστε να μείνουμε πιστοί στο ουσιώδες: ο άνθρωπος, η ευτυχία του, τα δικαιώματά του είναι πάνω από όλα. Συνακόλουθα, σε πρακτικό επίπεδο, **πρέπει να είμαστε ολιγαρκείς, αλληλέγγυοι, να ενδιαφερόμαστε για τα κοινά και να καταγγέλλουμε την αδικία**. Η σύγχρονη τεχνολογία μπορεί να γίνει όπλο στα χέρια μας, αν τη χρησιμοποιήσουμε με σύνεση, **ώστε να διαδώσουμε σημαντικές πληροφορίες που αποκαλύπτουν το άδικο, να προχωρούμε σε αναρτήσεις που στηλιτεύουν όσους ευθύνονται για τη δυστυχία των συνανθρώπων μας, να διεκδικούμε το δίκαιο μέσα από τη δημοκρατική μας ψήφο**.

Κλείνοντας, χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε ότι **τον κόσμο γύρω μας, καθώς και τον πολιτισμό που δημιουργούμε, δεν μπορούμε να τα αποτιμήσουμε παρά μονάχα διά του Ανθρώπου**. Αυτός αποτελεί το αμετακίνητο μέτρο της ζωής και του πολιτισμού. Γι' αυτό επιβάλλεται να ασκήσουμε όλοι την αυτοκριτική μας και, ιδίως εμείς οι νέοι, να επαναπροσδιορίσουμε τον τρόπο σκέψης και ζωής μας, αν θέλουμε ο κόσμος μας να είναι δίκαιος, αξιοπρεπής, ανθρωπίνος.

Σας ευχαριστώ!

(400 λέξεις)